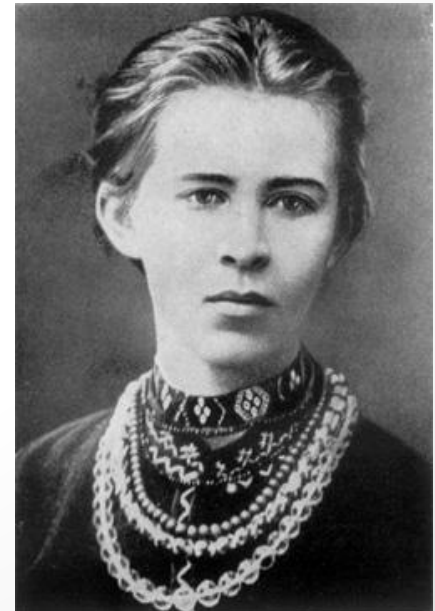

Леся Українка та неоромантизм

Виконала
Учениця 10-Б класу
Резнік Марія

- Леся Українка (Лариса Петрівна Косач-Квітка) — українська письменниця, яка писала у найрізноманітніших жанрах: поезії, ліриці, драмі, прозі, публіцистиці. Також працювала у сфері фольклористики (220 народних мелодій записано з її голосу) і брала активну участь в українському національному русі.

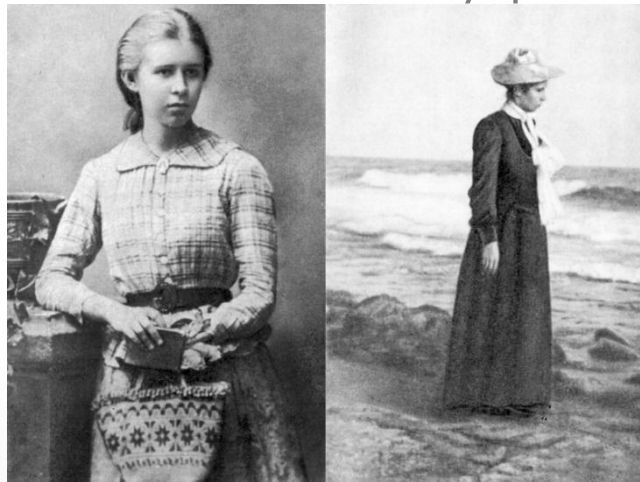

Індивідуальний стиль Лесі Українки

- Леся Українка започаткувала в українській літературі новий тип героя. Її ідеал – сильна (емоціями, волею, інтелектом) особистість, яка шукає розв'язання найгостріших духовних проблем життя. Її ідеал – це рух, активність, чин, ризик, порив сягнути недосяжного верхів'я. Цей образ зустрічаємо в багатьох творах («Осінь казка», «Contra spem spero!», цикл «Ритми»). Цю вольову особистість Леся Українка протиставляє пасивності, безпорадності.
- Леся Українка утвердила в українському середовищі ідею активного, войовничого націоналізму. Вона розглядала визволення і розквіт нації не як засіб, а як мету. Саме Леся надала націоналістичному світогляду трагічного забарвлення. Це трагізм непохитної волі, що швидше згине, як зрадить своїм ідеалам, трагізм упертої гордості мученика на хресті, шалу пораненого хижака, що перед наведеним дулом готується до останнього стрибка; це трагізм нації, поставленої перед вибором: перемогти або загинути. Ці ідеї виразно звучать у творах «Бранець», «Бояриня», «Орґія», «В дому роботи, в країні неволі», у драмах єврейського та єгипетського циклів.

- Особливості стилю. Леся Українка у своїй творчості поєднала, зблизила два модерністські стилі – неоромантизм і неокласицизм. Окремі її твори виразно неокласицистичні (наприклад, діалог «Три хвилини»), більшість – неоромантичні (лірична поезія, «Бояриня», «Лісова пісня» та ін.). А в деяких текстах переплітаються риси обох стилів (уже згадуваний етюд «В домі роботи...»)

- **Основні риси неоромантизму** в доробку Лесі Українки:
- увага до неповторного внутрішнього світу людини, що виявилась у докладному аналізі душевних станів, у настроєності як загальному тоні твору;
- культ Героїзму, активності, боротьби, сильної, вольової особистості;
- ліризм, який панує не тільки в поезії, а й у драматичних творах;
- звернення до фольклору, міфології, біблійної, давньої історії, екзотичних тем;
- емоційно-інтуїтивний пошук істини, основ буття;
- улюблений образотворчий прийом контрасту.

- Неокласицистичне у творчості письменниці:
- намагання відшукати душевну рівновагу у відстороненому аналітичному погляді на світ;
- прагнення відродити шляхетні вартості життя греко-римської давнини;
- відродження традицій класичних літератур;
- підкреслена увага до класичних художніх форм.

